

и по име ги зове. При първото раждане и майката, и бащата, и сестритъ, и братята умиратъ. При новораждането никой не умира. Тамъ и майката, и бащата, и сестритъ, и братята на човъка вѣчно живѣятъ. Това се разбира отъ стиха, който Христосъ е казалъ: „Роденото отъ плътта, плътъ е; роденото отъ Духа, духъ е.“

„Никодимъ дойде презъ нощъ при Исуса.“ Питамъ: Кога трѣбва да отива човѣкъ при Христа? Много християни отиватъ вечеръ при Христа. Казвамъ: по този начинъ Истината не може да се намѣри. Като наблюдавамъ небето вечеръ, не виждамъ никакъвъ тренъ за пжтуване, не се продаватъ никакви билети, нѣма отворени дюкяни. Изобщо, навсѣкжде ще намѣрите затворени врати. Който попадне по това време тамъ, той ще се намѣри въ чудо, нѣма да знае, какво да прави, де да отиде. Обаче, ако денемъ влѣзе въ небето, и то не въ празникъ, а дѣлникъ той ще разбере и научи много нѣща. Казвате: Дотукъ всичко бѣше добро, но защо трѣбва да се говори за онзи свѣтъ? Вие не знаете, че онзи свѣтъ е пакъ около васъ, и затова се плашите. Когато съзнанията на поети, художници, музиканти, учени, писатели се съединятъ въ едно и влияятъ върху съзнанието на хората, не е ли това пакъ онзи свѣтъ? Онзи свѣтъ представя красивия, великия свѣтъ около насъ. Физическиятъ свѣтъ е свѣтъ на формитъ, а духовниятъ — свѣтъ на съдържанието. Кое е по-важно: формата, или съдържанието? Съдържанието е по-важно, но де ще се постави това съдържание, ако нѣма форма? Значи, за физическия свѣтъ формата е толкова необходима, колкото е необходимо съдържанието за духовния свѣтъ. Не е лошо, че формитъ съществуватъ, но всѣка форма трѣбва да бжде толкова голѣма, колкото е нужно, ни по-голѣма, ни по-малка отъ опредѣлената ѝ мѣрка за даденъ случай. Запримѣрь, тѣлото на човѣка не трѣбва да расте много, защото ще погълне силитъ на ума. Човѣкъ трѣбва да бжде здравъ, силенъ, но тѣлото му по никой начинъ не трѣбва да поглъща енергиитъ на ума. Такъвъ човѣкъ прекарва повече расителенъ, отколкото умственъ животъ. Какво печели този човѣкъ? Той ще се мжчи повече. Като дойде смъртъта при него, той ще се превива, ще охка, ще плаче, не може да предаде душата си на Бога. И той ще се измжчи, и близкитъ наоколо му ще се измжчатъ, и смъртъта ще се измжчи съ него. Обаче, когато смъртъта дойде при нѣкой слабъ човѣкъ, ще го мушне съ ножа си на две-три мѣста и ще го отнесе съ себе си.